

๗ ส.ค. ๒๕๖๕

(ต. ๒๒.๑)

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๔๕๐/๒๕๖๑
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๔๖/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๔ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง

นางสาวจิตรลดา บัวกลิ่น	ผู้ฟ้องคดี
	ผู้ถูกฟ้องคดี

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๑
องค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๒

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ
อันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ
ที่ บ. ๒๗๕/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ บ. ๔๙/๒๕๖๑

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการตำแหน่ง
หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี
ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงปัจจุบัน ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า
ที่ ๖๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕
พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่อง ให้พนักงานส่วนตำบลไปช่วยปฏิบัติราชการ โดยให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วย
ปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี เป็นระยะเวลา
๖ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีลงชื่อ
รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวมีผลกระทบสิทธิ
การได้รับเงินประจำตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท และผู้ฟ้องคดีมิได้

/ยินยอม...

ยินยอมมาช่วยปฏิบัติราชการซึ่งไม่ตรงกับมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของผู้ฟ้องคดี อีกทั้งไม่เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ คัดค้านคำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกาญจนบุรี แต่ไม่ได้รับการแก้ไขแต่อย่างใด ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๒๖๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี อีก ๖ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่เคยเห็นคำสั่งดังกล่าวมาก่อน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติราชการโดยใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ปฏิบัติราชการโดยมิชอบ ล้ำเอียง ปราศจากความเป็นธรรม และกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย โดยได้กลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีตั้งแต่เข้ามาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า เริ่มจากไม่มอบหมายงานให้ทำ มีคำสั่งให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทน ไม่จ่ายเงินค่าเช่าบ้าน ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ไม่จ่ายเงินโบนัสประจำปี ๒๕๕๕ และ ๒๕๕๖ กลั่นแกล้งมีคำสั่งกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฯลฯ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไปเป็นพยานของทางราชการในคดีความทางอาญากรณีหมิ่นประมาทระหว่าง นายสุรียา บุญนาค กับนางสาวสุภากร เสือสำน ซึ่งเป็นบุตรสาวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับไปเป็นพยานที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาญจนบุรี ในกรณีที่มีผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอคติและกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีตลอดมา ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต่อศาลปกครองหลายคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๒๖๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ทำให้กระทบสิทธิของผู้ฟ้องคดีที่พึงได้รับตามระเบียบกฎหมาย จึงเป็นการออกคำสั่งทางปกครองโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เป็นการกระทำละเมิดก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๑,๘๘๓ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจ่ายเงินประจำตำแหน่งเป็นเงินจำนวน ๔๑,๘๘๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จนถึงวันฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๓,๑๔๒.๒๒ บาท และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง

/ชำระ...

ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตั้งแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนถึงวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การในทำนองเดียวกันว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีไปเป็นพยานในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๔/๒๕๕๕ และไปเป็นพยานให้คณะกรรมการการเลือกตั้งในเรื่องที่มีผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ซึ่งทั้งสองเหตุการณ์ได้ปรากฏความจริงและสิ้นสุดลงแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เคยนำมาเป็นมูลเหตุของการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมีอคติและกระทำการกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง และตลอดเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ได้ให้นโยบายแก่ข้าราชการ พนักงาน และพยายามทำความเข้าใจกับผู้ฟ้องคดีมาโดยตลอดว่าให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่และรักษาภาวะเยียบที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และให้ปฏิบัติหน้าที่ตามปกติแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร แต่ผู้ฟ้องคดีไม่เคยปฏิบัติตามนโยบายที่ให้ไว้ กลับปฏิบัติหน้าที่และปฏิบัติตนขัดขวาง ขัดแย้งกับการดำเนินการหรือการสั่งการใด ๆ ที่เกิดจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตลอดเวลา โดยอ้างว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามระเบียบหรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคู่ความกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งไม่สามารถดำเนินการออกคำสั่งที่มีผลต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีใด ๆ ทั้งสิ้น เช่น การระงับการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้าน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทำเรื่องขอเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านตั้งแต่โอนย้ายมาดำรงตำแหน่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า โดยให้เหตุผลว่าบ้านพักที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดไว้ให้ นั้นไม่ว่างหรือชำรุดไม่สามารถเข้าอยู่อาศัยได้ ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้าคนก่อนได้พิจารณาอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านได้ และผู้ฟ้องคดีได้เบิกจ่ายค่าเช่าบ้านตลอดมาจนถึงช่วงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้ามารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้าแทนคนเก่าที่หมดวาระลง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจสอบจากฎีกาการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดี และตรวจสอบจากพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลที่พักอาศัยอยู่ก่อน พบว่ามีบ้านพักอาศัยขององค์การบริหารส่วนตำบลว่างอยู่ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะโอนย้ายมาและบ้านพักอยู่ในสภาพดีสามารถอยู่อาศัยได้ จึงเชื่อได้ว่าการดำเนินการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามระเบียบและเกิดจากความตั้งใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ จึงได้มีคำสั่งให้ระงับการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านในเดือนดังกล่าว และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อเอาผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดี ซึ่งต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองว่าเป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต่อมา มีประเด็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดีที่มักจะไม่ค่อยมาปฏิบัติหน้าที่ ลาบ่อย ไม่ค่อยอยู่ประจำสำนักงาน จึงทำให้การปฏิบัติงานเกิดความล่าช้า บางครั้งเกิดผลกระทบกับ

/ความเดือดร้อน...

ความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้สั่งการให้ผู้บังคับบัญชาตามสายงาน ตักเตือนและยังได้กล่าวตักเตือนด้วยตัวเองบ่อยครั้ง แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่เคยเชื่อฟังหรือปฏิบัติตาม คำตักเตือน กลับกล่าวหาว่าเป็นการกลั่นแกล้งและเข้มงวดเฉพาะตน กล่าวหาว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มือคด ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานในสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ดำเนินไปด้วยความสะดวก ไม่ติดขัด เกิดความเรียบร้อย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ออกคำสั่ง แต่งตั้งให้มีพนักงานส่วนตำบลปฏิบัติหน้าที่แทนในกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่อยู่หรือไม่มาปฏิบัติงาน มิได้เป็นการยุติบทบาทการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ไม่ยอมรับ และขอร้องอุทธรณ์คำสั่งว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีการออกคำสั่งตามคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ นั้น เป็นคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมือง กาญจนบุรี เป็นระยะเวลา ๖ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม โดยก่อนการออกคำสั่งดังกล่าวผู้ฟ้องคดีทราบมาโดยตลอด เนื่องจากเป็นผู้ไปร้องกับทางอำเภอเมืองกาญจนบุรี ขอไปช่วยราชการเพราะไม่สามารถปฏิบัติ หน้าที่ให้เป็นไปตามนโยบายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ ซึ่งอำเภอเมืองกาญจนบุรีได้มีหนังสือ ขอให้ส่งตัวผู้ฟ้องคดีไปช่วยราชการตามหนังสืออำเภอเมืองกาญจนบุรี ที่ กจ ๐๐๒๓.๖/๓๙๖๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อเป็นการลดปัญหา ความขัดแย้งในการปฏิบัติราชการภายในหน่วยงานกับผู้ฟ้องคดี อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่งตั้ง ให้พนักงานส่วนตำบลปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ฟ้องคดีในกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติ หน้าที่ได้อยู่แล้ว และเพื่อให้เกิดประโยชน์กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ในอำเภอ เมืองกาญจนบุรี เนื่องจากขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติงานที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อำเภอเมืองกาญจนบุรี จึงได้พิจารณาอนุญาตและดำเนินการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยราชการ ดังกล่าว โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมิได้อยู่ปฏิบัติงานที่ สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในวันดังกล่าว จึงมิได้มีการลงนามรับทราบคำสั่ง แต่ก็ได้มีการติดต่อแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีได้ทราบแล้ว ส่วนประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีได้คัดค้านคำสั่งดังกล่าว นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ทราบและเข้าใจว่าผู้ฟ้องคดีไม่ขัดข้องเนื่องจากเป็นผู้เสนอความต้องการเอง ส่วนประเด็นการมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๒๖๔/๒๕๕๗ ให้ไปช่วยราชการ ครั้งที่ ๒ ในหน่วยงานเดิมนั้น เป็นไปตามความต้องการและการร้องขอของอำเภอเมืองกาญจนบุรี ตามหนังสือ ที่ กจ ๐๐๒๓.๖/๑๓๐๘ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งขณะนั้นผู้ฟ้องคดี ก็ปฏิบัติงานอยู่ที่อำเภอเมืองกาญจนบุรีจำเป็นต้องรับทราบอยู่แล้ว จึงมิได้มีการเรียกให้ ผู้ฟ้องคดีมาลงนามรับทราบคำสั่งอีก ส่วนกรณีเงินประจำตำแหน่งที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าควรจะได้รับนั้น เนื่องจากเป็นเงินที่จ่ายให้แก่ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานปลัดองค์การบริหาร

/ส่วนตำบล...

ส่วนตำบลลาดหญ้า แต่ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี นั้น มิได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การ
บริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเห็นว่าไม่สามารถเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่ง
ในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ให้ได้ และขอยืนยันว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการเป็นไป
ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข
เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕
ข้อ ๒๕๖ แล้วทุกประการ

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า
ที่ ๒๖๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เป็นคำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการ
ที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม
๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ร้องทุกข์คำสั่งดังกล่าวต่อ
คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งปรากฏตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีว่า
ผู้ฟ้องคดีไม่เคยเห็นคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๒๖๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗
พฤษภาคม ๒๕๕๗ มาก่อน แต่อย่างไรก็ตาม ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติราชการ
ที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรีตามระยะเวลาที่กำหนดในคำสั่ง
ดังกล่าว จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งดังกล่าวแล้วอย่างช้าที่สุดคือ ในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม
๒๕๕๗ เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้มีหนังสือร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัด
กาญจนบุรี จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามขั้นตอน
หรือวิธีการที่กฎหมายกำหนดก่อนที่จะนำคดีมาฟ้องต่อศาล ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจึงไม่อาจ
รับคำฟ้องตามข้อหาดังกล่าวไว้พิจารณาได้ ส่วนคำฟ้องในข้อหาที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
กระทำละเมิดจากการออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕
พฤศจิกายน ๒๕๕๖ นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิได้แสดงให้เห็นว่าในกรณีที่มีคำสั่งให้
ผู้ฟ้องคดีไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรีนั้น
มีเหตุผลความจำเป็นและความสำคัญอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ของทางราชการโดยรวมอย่างไร
ประกอบกับไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดีและสำนักงาน
ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ขอยืมตัวผู้ฟ้องคดี
มีความตกลงเป็นหนังสือระหว่างกันในการขอให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติงานด้วยแต่อย่างใด
นอกจากนี้ ยังไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีสมัครใจหรือให้ความยินยอมเป็นหนังสือในการไปช่วย
ปฏิบัติราชการดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างในคำให้การ ทั้งยังปรากฏหลักฐานว่าผู้ฟ้องคดี
ได้ยื่นหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ คัดค้านคำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/และมี...

และมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดกาญจนบุรีด้วย อันแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ยินยอมในการไปช่วยปฏิบัติราชการตามคำสั่งดังกล่าว อีกทั้งเมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้าและได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ย่อมต้องมีภารกิจ หน้าที่และความรับผิดชอบที่แตกต่างจากการไปปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี การสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการในส่วนราชการอื่นจึงเป็นการออกคำสั่งที่ไม่ตรงกับงานตามภารกิจและมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้าที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามข้อ ๒๕๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ เมื่อการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น ในตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า เดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะหน่วยงานของรัฐที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สังกัดอยู่ จึงต้องรับผิดชอบในการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี โดยต้องคืนเงินประจำตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า เดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๐,๙๔๗.๓๒ บาท และต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายจากการผิดนัดชำระหนี้จ่ายดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินประจำตำแหน่งเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ที่ผู้ฟ้องคดีควรได้รับในแต่ละเดือน ตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีเสียสิทธิ คือ นับแต่วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ นำมาคิดกับจำนวนเดือนที่ลดหลั่นลงมาจนถึงวันที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาล คือ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เป็นเงินจำนวน ๑,๓๐๓.๙๖ บาท รวมเป็นเงิน ๒๒,๒๕๑.๒๘ บาท (๒๐,๙๔๗.๓๒ + ๑,๓๐๓.๙๖) และโดยที่เงินประจำตำแหน่งดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับตามตำแหน่งที่ดำรงอยู่ เมื่คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรีไม่ชอบด้วยกฎหมาย การได้รับเงินประจำตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้าของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการได้รับตามสิทธิที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นกรณีที่ไม่ต้องคิดค่าธรรมเนียมศาลกับผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

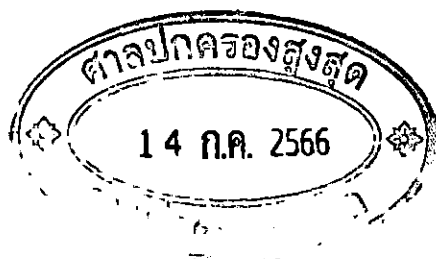

/พ.ศ. ๒๕๕๒...

พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนั้น ศาลจึงต้องคืบเงินค่าธรรมเนียมศาลในส่วนดังกล่าวเป็นเงินจำนวน ๘๓๘ บาท
 ที่ผู้ฟ้องคดีชำระมาคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีด้วย

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คืบเงินประจำตำแหน่งที่ผู้ฟ้องคดี
 ควรได้รับพร้อมดอกเบี้ยเป็นเงินรวมทั้งสิ้นจำนวน ๒๒,๒๕๑.๒๘ บาท และให้ชำระดอกเบี้ย
 ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒๐,๙๔๗.๓๒ บาท นับจากวันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป
 จนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายในเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด
 และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลจำนวน ๘๓๘ บาท และค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดี
 ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่า การออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า
 ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เพื่อสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการที่
 สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี นั้น เป็นการปฏิบัติหน้าที่
 ชอบด้วยกฎหมายแล้ว กล่าวคือ มีการทำความตกลงกันเป็นหนังสือราชการที่แสดงถึงความจำเป็น
 และมีความประสงค์จะขอตู้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยราชการเป็นลายลักษณ์อักษรตามหนังสืออำเภอ
 เมืองกาญจนบุรี ที่ กจ ๐๐๒๓.๖/๓๙๖๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เพื่อให้ไปช่วยราชการ
 ในงานที่เกี่ยวข้องกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นภายในอำเภอเมืองกาญจนบุรี โดยมีหน่วยงาน
 สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรีเป็นผู้ดูแลอยู่ ซึ่งตามสายการบังคับ
 บัญชาสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี เป็นหน่วยงานราชการ
 ส่วนท้องถิ่นที่มีสำนักงานตั้งอยู่บนที่ว่าการอำเภอเมืองกาญจนบุรี มีนายอำเภอเมืองกาญจนบุรี
 เป็นผู้กำกับดูแล เมื่อหน่วยงานผู้ขอกับหน่วยงานต้นสังกัดได้มีการทำหนังสือตกลงระหว่างกันแล้ว
 จึงได้มีการออกคำสั่งดังกล่าวซึ่งถือว่าเป็นการใช้อำนาจในการบริหารงานบุคคลของท้องถิ่น
 ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ สำหรับประเด็นความสมัครใจของผู้ฟ้องคดีนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 ได้มีการออกคำสั่งไปแล้ว ผู้ฟ้องคดีก็มีสิทธิที่จะอุทธรณ์หรือคัดค้านไม่เห็นด้วยในการ
 ออกคำสั่งดังกล่าวได้ ส่วนการพิจารณาคัดค้านคำสั่งดังกล่าวก็เป็นดุลพินิจของผู้ออกคำสั่ง
 ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดีก็ได้มีการพิจารณาถึง
 ความเหมาะสมแล้วเห็นว่า การออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักงาน
 ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี จะเกิดประโยชน์มากกว่า เพราะหาก
 ปล่อยให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บริหารของหน่วยงานและเป็นผู้ที่มีอคติกับผู้บังคับบัญชา
 อยู่ปฏิบัติราชการกับหน่วยงานต้นสังกัดแล้วจะทำให้การบริหารราชการเกิดการติดขัด ล่าช้า
 และอาจจะนำมาซึ่งความเสียหายกับการบริหารราชการของหน่วยงานต้นสังกัดได้ ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดี
 ก็ได้เดินทางไปช่วยปฏิบัติราชการตามคำสั่งดังกล่าวจนครบระยะเวลาตามที่กำหนดในคำสั่ง
 และยังได้ยื่นเรื่องขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย

/ค่าใช้จ่าย...

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งได้กำหนดให้การไปช่วยราชการสามารถเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามข้อ ๑๔ (ก) ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ได้ใช้สิทธิในการเบิกจ่ายทุกรายการ ดังนั้น ในเมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีการขอใช้สิทธิการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามระเบียบดังกล่าว ย่อมเป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดียอมรับและปฏิบัติตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แล้ว ซึ่งกรณีของการใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้ฟ้องคดี นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้พิจารณาถึงความจำเป็น ความเหมาะสม และความประหยัดของค่าใช้จ่ายที่ผู้ฟ้องคดีได้เสนอขออนุมัติเบิกจ่ายแล้วเห็นว่า เป็นการขออนุมัติเบิกจ่ายที่มากเกินไปเกินความจำเป็น ไม่มีความเหมาะสม และไม่รักษามูลประโยชน์ของทางราชการ จึงมิได้เบิกจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามจำนวนที่ขอเบิก ผู้ฟ้องคดีจึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๖๔๗/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ ๒๒๓๙/๒๕๖๐ และตามคดีหมายเลขดำที่ ๙๙๒/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๒๒๔๐/๒๕๖๐ โดยพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้แก่ผู้ฟ้องคดีพร้อมดอกเบี้ย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้ดำเนินการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว เป็นจำนวนเงิน ๑๔๙,๙๗๓.๗๓ บาท ส่วนกรณีเงินประจำตำแหน่ง นั้น เดิมผู้ฟ้องคดีได้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในสายงานบริหาร ระดับกองขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๖ ที่ได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท และการจ่ายเงินต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งมาตรา ๑๐ ของพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว กำหนดว่า ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง และมีได้ปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ ให้งดจ่ายเงินประจำตำแหน่ง ในระหว่างวันที่ผู้นั้นมิได้ปฏิบัติหน้าที่หลักดังกล่าว เว้นแต่ (๑) ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่นที่มีลักษณะงานวิชาชีพหรือเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเหมือนหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่เดิม ให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งได้ (๒) ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ หรือรักษาราชการแทน หรือรักษาราชการในตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งต่างประเภทกัน ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราของตำแหน่งเดิมต่อไปนับแต่วันที่เข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ หรือรักษาราชการแทน หรือรักษาราชการในตำแหน่ง แล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน

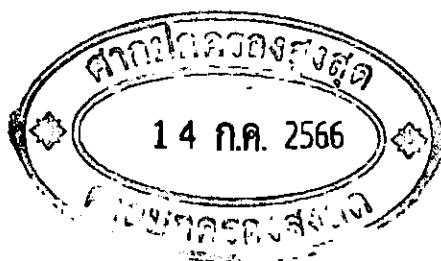

/หกเดือน...

หกเดือน ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้ไปช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี และได้แสดงความยินยอมไปปฏิบัติราชการตามที่ได้รับคำสั่ง
จนเสร็จสิ้นช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่ง อีกทั้ง ยังได้ยื่นหลักฐานขอเบิกค่าใช้จ่ายในการ
เดินทางและศาลปกครองได้พิพากษาให้สามารถเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ไปปฏิบัติราชการตามที่คำสั่งกำหนดไว้ ทำให้ในระหว่างที่ไปปฏิบัติราชการ
ที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี นั้น ผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติหน้าที่หลัก
ตามตำแหน่งที่ผู้ฟ้องคดีดำรงอยู่ จึงไม่อาจได้รับเงินประจำตำแหน่งตามประกาศดังกล่าว
 อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาที่ไม่สุจริตเพราะได้ขอใช้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป
ราชการไปแล้ว ในขณะที่เดียวกันก็ขอใช้สิทธิการเบิกเงินประจำตำแหน่งอีกทางหนึ่งด้วย
ซึ่งค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้ฟ้องคดีที่ได้รับจากคำพิพากษาของศาลปกครองเป็นเงิน
๑๔๙,๙๗๓.๗๓ บาท แต่เมื่อเปรียบเทียบกับเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับเป็นเงินเพียง
๒๐,๒๘๑.๒๘ บาท จึงเห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการที่ได้รับมีจำนวนมากกว่า
เงินประจำตำแหน่งเสียอีก ดังนั้น จึงแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีความต้องการที่จะขอรับ
เงินสวัสดิการทั้งสองทางพร้อมกันในช่วงเวลาเดียวกัน

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น
เป็นยกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัด
กาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล
ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ข้อ ๒๕๖ (๒) กำหนดไว้ว่า พนักงานส่วนตำบลผู้ที่จะถูกสั่งให้
ไปช่วยปฏิบัติราชการ จะต้องสมัครใจที่จะไปช่วยปฏิบัติราชการในหน่วยราชการอื่นนั้น โดยมี
หนังสือยินยอม ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ได้คัดค้านแล้ว และไม่ได้มีหนังสือยินยอมแต่อย่างใด และ
(๓) พนักงานส่วนตำบลผู้นั้นต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในงานตามภารกิจที่ไปช่วยปฏิบัติ
ราชการนั้น และตรงตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของพนักงานส่วนตำบลผู้นั้นด้วย ซึ่งผู้ฟ้องคดี
ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัด และสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี
ก็ไม่มีตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดแต่อย่างใด และทำให้กระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีให้ไม่ได้รับ
เงินประจำตำแหน่ง เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี และการออกคำสั่งดังกล่าวมิใช่
เพื่อความจำเป็นและประโยชน์ของทางราชการ แต่เป็นไปเพื่อเจตนาถ่วงถ่วงผู้ฟ้องคดี
ส่วนข้อตกลงเป็นหนังสือราชการกับอำเภอเมืองกาญจนบุรี นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยินยอมและ
สมัครใจ จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการทำความตกลงกันเป็นหนังสือ ซึ่งแนวทางปฏิบัติทั่วไป
จะต้องสอบถามความสมัครใจของผู้ที่ประสงค์จะไปช่วยปฏิบัติราชการก่อนจึงทำหนังสือระหว่าง
หน่วยงานที่จะให้ไปช่วยราชการ มิใช่ทำหนังสือตกลงกันทั้ง ๆ ที่ผู้จะไปช่วยปฏิบัติราชการ

/ยังไม่ทราบ...

ยังไม่ทราบ ซึ่งเป็นการบังคับให้ไปช่วยปฏิบัติราชการโดยไม่ได้สมัครใจ ผู้ฟ้องคดีได้คัดค้านคำสั่งตลอดจนร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกาญจนบุรี อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลของท้องถิ่นตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด เพราะหากปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลท้องถิ่น จะต้องปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ข้อ ๒๕๖ หากปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องไม่ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พยายามหาเหตุผลมากกล่าวอ้างเพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับตนเอง และผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีอคติกับผู้บริหารและผู้บังคับบัญชาแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เองต่างหากที่มีอคติกับผู้ฟ้องคดี ตั้งแต่เข้ามาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พยายามกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีมาตลอด เช่น ไม่มอบหมายงานให้ทำ ไล่ออกจากห้องทำงานตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัด ยึดคืนอุปกรณ์การทำงาน คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ ฯลฯ และผู้ฟ้องคดีได้นำคดีขึ้นสู่ศาลปกครองไปแล้วทั้งสิ้นจำนวน ๑๒ คดี และการที่ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการและขอเบิกเงินค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการ ผู้ฟ้องคดีก็ปฏิบัติตามข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นสิทธิที่พึงมีพึงได้ของผู้ฟ้องคดีอีกทั้ง การที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติตามคำสั่งพิพาทนั้น ไม่ได้หมายความว่าผู้ฟ้องคดียอมรับในคำสั่งตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กล่าวอ้าง เพราะผู้ฟ้องคดีต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัด และเป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในตำแหน่งสายงานบริหาร ระดับกอง จึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๖ ในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท และตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๐ ที่กำหนดไว้ว่า ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง และมีได้ปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ให้ส่งจ่ายเงินประจำตำแหน่ง แต่กรณีของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้สมัครใจไปช่วยปฏิบัติราชการ และได้คัดค้านคำสั่งแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกลั่นแกล้ง เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่ง จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียหาย คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้เงินประจำตำแหน่งดังกล่าว ซึ่งเป็นการได้รับตามสิทธิที่กฎหมายกำหนด อีกทั้ง คำสั่งที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน

/๒๕๕๖...

๒๕๕๖ ที่ให้ไปช่วยปฏิบัติราชการ ก็ได้ระบุชัดเจนว่าไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม ดังนั้น ผู้ฟ้องคดี จึงมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งเพราะถือว่ายังไม่ขาดจากตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัด และได้ ปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี ในฐานะผู้บริหาร หรือหัวหน้าส่วนราชการเช่นเดียวกับตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัด ซึ่งกำกับดูแลติดตามการ ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งอำเภอ ตลอดจนองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้าด้วย ซึ่งทำประโยชน์ให้ทางราชการมากกว่าปฏิบัติราชการที่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า และไม่ทำให้ราชการเสียหายแต่อย่างใด ส่วนกรณีที่ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีมีความต้องการ ที่จะขอรับเงินสวัสดิการทั้งสองทางพร้อมกันในช่วงเวลาเดียวกันนั้น ไม่สามารถรับฟังได้ เพราะเป็นคนละประเด็นกันและเป็นคนละสิทธิกัน ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืน

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงว่า ตามที่ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ในประเด็นเกี่ยวกับการงดจ่ายเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และ วิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็น ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ประเด็นดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้นำมากล่าวอ้าง ไว้ตั้งแต่ในชั้นศาลปกครองชั้นต้น กรณีจึงไม่สามารถรับฟังได้ อีกทั้ง เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงาน ส่วนตำบลซึ่งมีกฎหมายเฉพาะในการได้รับเงินประจำตำแหน่งตามประกาศคณะกรรมการ มาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการ มาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๖ ซึ่งตามประกาศดังกล่าวกำหนดให้ พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ประเภทบริหาร ตำแหน่งหัวหน้าส่วน (หัวหน้าส่วนราชการ ที่มีฐานะเทียบเท่ากอง) ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตรา ๓,๕๐๐ บาท ต่อเดือน และประกาศ ดังกล่าวไม่มีข้อกำหนดถึงการตัดสิทธิเงินประจำตำแหน่งกรณีไปช่วยราชการแต่อย่างใด ดังนั้น สิทธิในการได้รับเงินประจำตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีจึงติดตัวไปด้วย ส่วนประเด็นที่ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาไม่สุจริตเพราะได้ขอใช้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป ราชการแล้วและขณะเดียวกันก็ขอใช้สิทธิการเบิกเงินประจำตำแหน่งอีกทางหนึ่งด้วยนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าประเด็นดังกล่าวมิได้นำมากล่าวอ้างในศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่สามารถนำมากล่าวอ้างได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงข้อเท็จจริงในทำนองเดียวกับคำอุทธรณ์และเพิ่มเติมว่า หลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยราชการ ณ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อำเภอเมืองกาญจนบุรี และผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือคัดค้านคำสั่งดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/จึงได้...

จึงได้พิจารณาหนังสือคัดค้านคำสั่งดังกล่าวแล้วเห็นว่า เพื่อที่จะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการบริหารงานบุคคลตามที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คัดค้าน และตามความประสงค์ของผู้ฟ้องคดีที่จะใช้สิทธิเบิกเงินประจำตำแหน่ง จำนวน ๓,๕๐๐ บาท ต่อเดือน ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็มีภารกิจและหน้าที่ที่จะมอบหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือขอให้อำเภอเมืองกาญจนบุรี (ส่วนราชการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี) ส่งตัวผู้ฟ้องคดีคืนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ กจ ๓๒๑๐๑/๘๘๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ขอตัวพนักงานส่วนตำบลคืนต้นสังกัด กรณีจึงถือได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการทบทวนแก้ไขคำสั่งทางปกครองแล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่โดยมีเจตนาถ่วงอ้อม ใช้อำนาจตามอำเภอใจ ไม่ยึดตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และใช้ดุลพินิจตัดสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้ฟ้องคดีโดยไม่เป็นธรรมนั้น จึงไม่เป็นความจริง

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำแถลงเป็นหนังสือและคำแถลงด้วยวาจาของคู่กรณี และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ระดับ ๖ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ เรื่อง ให้พนักงานส่วนตำบลไปช่วยปฏิบัติราชการ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี เป็นระยะเวลา ๖ เดือน โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามรับทราบคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และได้ยื่นหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คัดค้านคำสั่งดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่า มีผลกระทบต่อสิทธิในการได้รับเงินประจำตำแหน่งของผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยินยอมไปช่วยราชการซึ่งไม่ตรงกับมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีและไม่เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

/และผู้ฟ้องคดี...

และผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการพนักงาน ส่วนตำบลจังหวัดกาญจนบุรี แต่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๒๖๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดี ไปช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรีต่ออีกเป็น ระยะเวลา ๖ เดือน โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งทั้งสองคำสั่งดังกล่าว เป็นการใช้อำนาจโดยมิชอบและทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายอันเป็นการกระทำละเมิดต่อ ผู้ฟ้องคดี โดยผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ รวมเป็นเงินจำนวน ๔๑,๘๘๓ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจ่ายเงินประจำ ตำแหน่ง เป็นเงินจำนวน ๔๑,๘๘๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จนถึงวันฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๓,๑๔๒.๒๒ บาท และให้ผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งสองชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตั้งแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนถึงวันที่ศาล มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้แก่ผู้ฟ้องคดี ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คืน เงินประจำตำแหน่งที่ผู้ฟ้องคดีควรได้รับพร้อมดอกเบี้ยเป็นเงินรวมทั้งสิ้นจำนวน ๒๒,๒๕๑.๒๘ บาท และให้ชำระดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒๐,๙๔๗.๓๒ บาท นับจากวันถัด จากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายในเวลาสามสิบวัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลจำนวน ๘๓๘ บาท และค่าธรรมเนียมศาล ตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดีด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาต่อ ศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อำเภอเมืองกาญจนบุรี เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

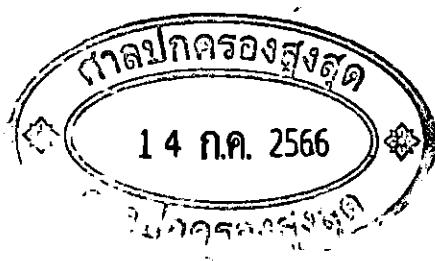
คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่า คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควบคุมและรับผิดชอบ

/ในการ...

ในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของ พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกาศคณะกรรมการพนักงาน ส่วนตำบลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ องค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ข้อ ๒๕๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจสั่งให้พนักงานส่วนตำบล ในส่วนราชการหนึ่งไปช่วยปฏิบัติราชการในอีกส่วนราชการหนึ่งในองค์การบริหารส่วนตำบล เดียวกันเป็นการชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากหน้าที่ในตำแหน่งเดิม วรรคสอง กำหนดว่า การสั่งให้พนักงานส่วนตำบลไปช่วยปฏิบัติราชการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงภารกิจหน้าที่ ที่ต้องไปปฏิบัติว่ามีความเหมาะสม สอดคล้องกับความรู้ความสามารถและตามมาตรฐาน กำหนดตำแหน่งของพนักงานส่วนตำบลผู้นั้นด้วย ข้อ ๒๕๖ กำหนดว่า ห้ามสั่งให้พนักงาน ส่วนตำบลไปช่วยปฏิบัติราชการในองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อประโยชน์ของทางราชการโดยรวม ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อาจสั่งให้พนักงานส่วนตำบลไปช่วยปฏิบัติราชการในองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นได้ โดยให้พิจารณาถึงผลกระทบที่อาจ เกิดความเสียหายกับองค์การบริหารส่วนตำบลต้นสังกัดเป็นหลัก และต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังนี้ (๑) องค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานที่จะขอยืมตัวพนักงานส่วนตำบลได้ทำความตกลงกัน โดยทำเป็นหนังสือ (๒) พนักงานส่วนตำบลผู้ที่จะถูกสั่งให้ไปช่วยปฏิบัติราชการจะต้องสมัครใจ ที่จะไปช่วยปฏิบัติราชการในหน่วยราชการอื่นนั้น โดยมีหนังสือยินยอม (๓) พนักงานส่วนตำบล ผู้นั้นต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในงานตามภารกิจที่ไปช่วยปฏิบัติราชการนั้น และตรงตาม มาตรฐานกำหนดตำแหน่งของพนักงานส่วนตำบลผู้นั้นด้วย (๔) การสั่งให้พนักงานส่วนตำบล ไปช่วยปฏิบัติราชการ ให้สั่งได้เป็นการชั่วคราวครั้งละไม่เกิน ๖ เดือน และในกรณีเกี่ยวเนื่องกัน ให้สั่งช่วยปฏิบัติราชการได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง และเมื่อครบกำหนดแล้ว ให้ส่งตัวพนักงานส่วนตำบลผู้นั้น คืนองค์การบริหารส่วนตำบลต้นสังกัดโดยเร็ว

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ระดับ ๖ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ เรื่อง ให้พนักงานส่วนตำบลไปช่วยปฏิบัติราชการ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี เป็นระยะเวลา ๖ เดือน โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงนามรับทราบคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๘

/พฤศจิกายน...

พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และได้ยื่นหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คัดค้านคำสั่งดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่า มีผลกระทบต่อสิทธิในการได้รับเงินประจำตำแหน่งของผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยินยอมไปช่วยราชการซึ่งไม่ตรงกับมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีและไม่เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ และได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกาญจนบุรี แต่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ตามข้อเท็จจริงข้างต้น เห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี นั้น เป็นการสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการในส่วนราชการอื่น ซึ่งจะต้องเป็นกรณีที่มีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ของทางราชการโดยรวม และจะต้องมีความตกลงกันโดยทำเป็นหนังสือระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กับสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี ซึ่งเป็นหน่วยงานที่จะขอยืมตัวผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีจะต้องสมัครใจที่จะไปช่วยปฏิบัติราชการในสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรีโดยมีหนังสือยินยอมด้วย ทั้งนี้ตามข้อ ๒๕๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิได้แสดงให้เห็นว่าการมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี มีเหตุผลความจำเป็นและความสำคัญอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ของทางราชการโดยรวมอย่างไร และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิได้แสดงพยานหลักฐานว่า สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรีมีเหตุผลอย่างไรในการขอยืมตัวผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการ เพียงแต่กล่าวอ้างถึงหนังสืออำเภอเมืองกาญจนบุรี ที่ กจ ๐๐๒๓.๖/๓๙๖๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่อง ขอให้พนักงานส่วนตำบลช่วยปฏิบัติราชการ ไว้ในการออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เท่านั้น และเมื่อศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจัดส่งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้รับคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ก็มีได้ยื่นพยานหลักฐานอื่นต่อศาลปกครองชั้นต้น ประกอบกับไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดี และสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ขอยืมตัวผู้ฟ้องคดี มีความตกลงกันโดยทำเป็นหนังสือระหว่างกัน ในการขอให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติงานด้วยแต่อย่างใด จึงต้องฟังว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ปฏิบัติ

/ตามหลักเกณฑ์...

ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ นอกจากนี้ ยังไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีสมัครใจหรือให้ความยินยอม เป็นหนังสือในการไปช่วยปฏิบัติราชการดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้าง ทั้งยังปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ คัดค้านคำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดกาญจนบุรีด้วย อันแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ยินยอมในการไปช่วยปฏิบัติราชการตาม คำสั่งดังกล่าว อีกทั้ง เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้าและได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ย่อมต้องมีการกิจ หน้าที่และความรับผิดชอบที่แตกต่างจากการไปปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงาน ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี ฉะนั้น การสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติ ราชการในส่วนราชการอื่นจึงเป็นการออกคำสั่งที่ไม่ตรงกับงานตามภารกิจและมาตรฐานกำหนด ตำแหน่งของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักงาน ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยไม่มีพยานหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่า การออกคำสั่งดังกล่าว นั้น เป็นไปโดยมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ของทางราชการโดยรวมอย่างไร จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามข้อ ๒๕๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงาน ส่วนตำบลจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ องค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติราชการ ตามที่ได้รับคำสั่งจนเสร็จสิ้นช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่ง ก็เป็นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะ ผู้ใต้บังคับบัญชาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มอบหมาย มิได้เป็นการแสดง ให้เห็นถึงความสมัครใจหรือให้ความยินยอมเป็นหนังสือของผู้ฟ้องคดีในการไปช่วยปฏิบัติราชการ ดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กล่าวอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงฟังไม่ขึ้น

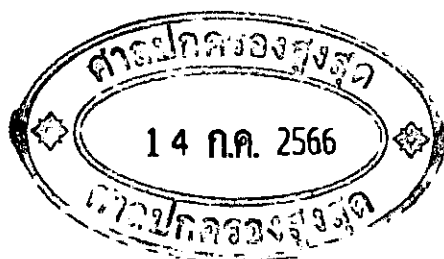
คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เป็นการกระทำ ละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องรับผิดชอบใช้ ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดี ไปช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่อาจยกข้ออ้างการงดจ่ายเงินประจำตำแหน่งให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพราะเหตุได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง และมีได้ปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาเพื่อปฏิเสธความรับผิดในคดีนี้ ส่วนประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหลักฐานขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ในระหว่างที่ไปปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาที่ไม่สุจริต เพราะได้ขอใช้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการไปแล้ว ในขณะเดียวกันก็ขอใช้สิทธิการเบิกเงินประจำตำแหน่งอีกทางหนึ่งด้วย นั้น เห็นว่า การใช้สิทธิเรียกร้องของผู้ฟ้องคดีในการขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางในระหว่างที่ไปปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรี เป็นการใช้สิทธิเรียกร้องที่ผู้ฟ้องคดีพึงมีพึงได้จาก การเดินทางไปราชการ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ ส่วนการใช้สิทธิเรียกร้องเงินประจำตำแหน่งตามข้อพิพาทในคดีนี้ เป็นการใช้สิทธิเรียกร้องเพื่อชดเชยความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับจากการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่มีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่งตามที่ผู้ฟ้องคดีควรจะได้รับหากผู้ฟ้องคดียังคงปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิม การใช้สิทธิของผู้ฟ้องคดีทั้งสองกรณีดังกล่าวจึงไม่ซ้ำซ้อนกันและไม่ถือว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาไม่สุจริต อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงฟังไม่ขึ้น

เมื่อคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ที่ ๕๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๖ ข้อ ๖ วรรคสอง กำหนดว่า อัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามบัญชีอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งท้ายประกาศนี้ โดยบัญชีท้ายประกาศฉบับนี้ กำหนดให้พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ประเภทบริหาร ตำแหน่งหัวหน้าส่วน (หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากอง) ระดับ ๖ ได้รับเงินประจำตำแหน่งอัตรา ๓,๕๐๐ บาท ต่อเดือน ดังนั้น คำสั่งดังกล่าวจึงทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่ง

/หัวหน้า...

หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท กรณีจึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และการออกคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะหน่วยงานของรัฐที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สังกัดอยู่ จึงต้องรับผิดชอบในการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายประจำตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า เดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยในเดือนที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งไม่เต็มเดือน ให้คำนวณจ่ายตามส่วนของจำนวนวันที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในเดือนนั้น ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ รวมเป็นเงิน ๒๐,๙๔๗.๓๒ บาท และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยผิดนัด ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจากเงินประจำตำแหน่งในแต่ละเดือน นับตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีต้องได้รับเงินประจำตำแหน่งในวันทำการสุดท้ายของแต่ละเดือน ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาเดียวกัน จนถึงวันที่มีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ รวมเป็นดอกเบี้ยนับจนถึงวันฟ้อง รวมเป็นเงิน ๑,๑๒๓.๗๓ บาท เมื่อรวมต้นเงินและดอกเบี้ยนับจนถึงวันฟ้อง จึงรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๒,๐๗๑.๐๕ บาท และโดยที่ในระหว่างพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ได้มีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ มาตรา ๓ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๗ ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กันและมีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้โดยนิติกรรม หรือโดยบทกฎหมายอันชัดแจ้ง ให้ใช้อัตราร้อยละสามต่อปี อัตราตามวรรคหนึ่งอาจปรับเปลี่ยนให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยปกติให้กระทรวงการคลังพิจารณาทบทวนทุกสามปีให้ใกล้เคียงกับอัตราเฉลี่ยระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์” มาตรา ๔ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๒๔ หนี้เงินนั้นให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี...” มาตรา ๖ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยที่ถึงกำหนดเวลา

/ชำระ...

ชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยในระหว่าง
 ช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และมาตรา ๗ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔
 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิด
 ดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึง
 การคิดดอกเบี้ยผิดนัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ดังนั้น โดยผลบังคับ
 ของพระราชกำหนดดังกล่าว ดอกเบี้ยผิดนัดของต้นเงินจำนวน ๒๐,๙๔๗.๓๒ บาท ในระหว่าง
 ช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดดังกล่าวใช้บังคับยังคงคิดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ส่วนดอกเบี้ย
 ผิดนัดของต้นเงินจำนวน ๒๐,๙๔๗.๓๒ บาท ที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน
 ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พระราชกำหนดดังกล่าวใช้บังคับเป็นต้นไป ต้องคิดดอกเบี้ยในอัตราร
 ร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความ
 ในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราร้อยละ ๒ ต่อปี
 ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องรับผิดชอบใช้เงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีพร้อมดอกเบี้ยเป็นเงินจำนวน
 ๒๒,๐๗๑.๐๕ บาท และให้ชำระดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒๐,๙๔๗.๓๒ บาท
 นับจากวันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยของต้นเงิน
 จำนวน ๒๐,๙๔๗.๓๒ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ
 ในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความ
 ในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราร้อยละ ๒ ต่อปี
 โดยอัตราดอกเบี้ยผิดนัดต้องไม่เกินร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามคำขอท้ายฟ้อง

สำหรับกรณีศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เงินประจำตำแหน่งเป็นเงินที่ผู้ฟ้องคดี
 มีสิทธิได้รับตามตำแหน่งที่ดำรงอยู่ เมื่อคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยปฏิบัติ
 ราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรีไม่ชอบด้วยกฎหมาย
 การได้รับเงินประจำตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้าของผู้ฟ้องคดี
 จึงเป็นการได้รับตามสิทธิที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นกรณีที่ไม่ต้องคิดค่าธรรมเนียมศาลกับผู้ฟ้องคดี
 ตามมาตรา ๔๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
 พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น ศาลจึงต้องคืนเงินค่าธรรมเนียมศาลในส่วนดังกล่าวเป็นเงินจำนวน ๘๓๘ บาท
 ที่ผู้ฟ้องคดีชำระมาคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีด้วย นั้น ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้
 ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นโดยอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี
 ไปช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองกาญจนบุรีโดยไม่ชอบ
 ด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่ง โดยมี
 คำขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจ่ายเงินประจำตำแหน่ง จำนวน ๔๑,๘๘๓ บาท
 พร้อมดอกเบี้ยคิดจนถึงวันฟ้อง จำนวน ๓,๑๔๒.๒๒ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี การฟ้องคดีนี้

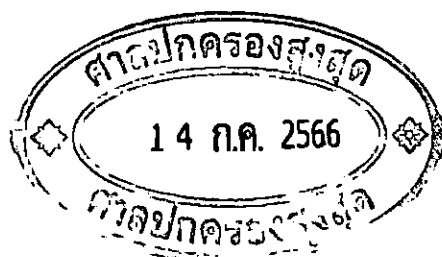

/จึงมิใช่...

จึงมิใช่การฟ้องเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่คำพิพากษาของศาลจะมีผลต่อเนื้อเรื่องให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินตามสิทธิที่กฎหมายกำหนด แต่คดีนี้เป็นการฟ้องขอให้ศาลสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดใช้เงินเพื่อเยียวยาความเสียหาย อันเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง ซึ่งเป็นคดีที่มีทุนทรัพย์ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๔๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอเงินประจำตำแหน่ง จำนวน ๔๑,๘๘๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยคิดจนถึงวันฟ้อง จำนวน ๓,๑๔๒.๒๒ บาท จึงเป็นคำฟ้องที่มีทุนทรัพย์ทั้งสิ้น ๔๕,๐๒๕.๒๒ บาท การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้คืนเงินค่าธรรมเนียมศาลจำนวน ๘๓๘ บาท อันเป็นการคิดค่าธรรมเนียมศาลจากคำฟ้องส่วนที่ขอเงินประจำตำแหน่งจำนวน ๔๑,๘๘๓ บาท คืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีนั้น จึงไม่เป็นไปตามบทบัญญัติว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง ศาลปกครองสูงสุดเห็นควรกลับคำสั่งศาลปกครองชั้นต้น เป็นไม่คืนค่าธรรมเนียมศาลจำนวน ๘๓๘ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ทั้งนี้ เมื่อคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีมีทุนทรัพย์ทั้งสิ้น ๔๕,๐๒๕.๒๒ บาท ซึ่งคำนวณค่าธรรมเนียมศาลได้เป็นเงิน ๙๐๐ บาท การที่ผู้ฟ้องคดีชำระค่าธรรมเนียมศาลในชั้นศาลปกครองชั้นต้น ตามใบรับเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินค่าปรับ เล่มที่ ๔๐๑ เลขที่ ๐๓๐ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จำนวน ๘๓๘ บาท และตามใบรับเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินค่าปรับ เล่มที่ ๔๐๗ เลขที่ ๐๐๒ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘ จำนวน ๖๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๙๐๓ บาท จึงเป็นการชำระค่าธรรมเนียมศาลเกิน เป็นเงิน ๓ บาท จึงให้คืนเงินจำนวนดังกล่าวแก่ผู้ฟ้องคดี

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คืนเงินประจำตำแหน่งที่ผู้ฟ้องคดีควรได้รับพร้อมดอกเบี้ยเป็นเงินรวมทั้งสิ้นจำนวน ๒๒,๒๕๑.๒๘ บาท และให้ชำระดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒๐,๙๔๗.๓๒ บาท นับจากวันถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายในเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลจำนวน ๘๓๘ บาท และค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดีด้วย นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระเงินประจำตำแหน่งพร้อมดอกเบี้ยเป็นเงินรวมทั้งสิ้น จำนวน ๒๒,๐๗๑.๐๕ บาท และให้ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒๐,๙๔๗.๓๒ บาท นับจากวันถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไป จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยของต้นเงินจำนวน ๒๐,๙๔๗.๓๒ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความ

ในมาตรา ๗...

ในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี
ทั้งนี้ เมื่อรวมกันแล้วอัตราดอกเบี้ยผิดนัดต้องไม่เกินร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้
ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นศาลปกครองชั้นต้นบางส่วน
ตามส่วนของการชนะคดีและในส่วนที่ชำระไว้เกิน ๓ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี กับให้คืนค่าธรรมเนียมศาล
ในชั้นอุทธรณ์บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

นายวิบูลย์ กัมมาระบุตร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายฤทัย หงส์สิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่ง ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายฉัตรชัย นิตภักดิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

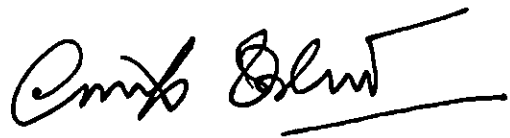
พลโท สุรพงศ์ เปรมบุญญัตติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายภีร์ตัน เจียรนัย

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๔๕๐/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่
อน. ๒๔๖/๒๕๖๒ ได้ทำคำพิพากษาโดย นายฤทัย หงส์สิริ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่ง ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ซึ่งร่วมประชุมปรึกษา
เป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจาก นายฤทัย หงส์สิริ
เจ็บป่วย ซึ่งเป็นเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ ทำให้ไม่สามารถลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้
ตามข้อ ๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยองค์คณะ การจ่าย
สำนวน การโอนคดี การปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการในคดีปกครอง การคัดค้านตุลาการศาลปกครอง
การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานคดีปกครอง และการมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทน พ.ศ. ๒๕๕๔
จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด